

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 25ης Ιουλίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 1, παράγραφος 3 – Διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτέλεσεως – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47 – Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη»

Στην υπόθεση C-216/18 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το High Court (ανώτερο δικαστήριο, Ιρλανδία) με απόφαση της 23ης Μαρτίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Μαρτίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης σχετικά με την εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως εκδοθέντων κατά του

LM,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, A. Tizzano, Αντιπρόεδρο, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), M. Ilešič, J. L. da Cruz Vilaça, J. Malenovský, E. Levits, C. G. Fernlund και C. Vajda, προέδρους τμήματος, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin, F. Biltgen, K. Λυκούργο και E. Regan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το από 23 Μαρτίου 2018 αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Μαρτίου 2018, να εκδικασθεί η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατά την επείγουσα διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

έχοντας υπόψη την απόφαση του πρώτου τμήματος της 12ης Απριλίου 2018 να γίνει δεκτό το αίτημα αυτό,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 1ης Ιουνίου 2018,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο Minister for Justice and Equality, εκπροσωπούμενος από την M. Browne, επικουρούμενη από την S. Ní Chúlacháin, BL, τον R. Farrell, SC, και τον K. Colmcille, BL,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

- η LM, εκπροσωπούμενη από τον C. Ó Maolchallann, solicitor, τον M. Lynam, BL, και τον S. Guerin, SC, καθώς και από την D. Stuart, BL,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. A. Sampol Pucurull,
- η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Z. Fehér,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. K. Bulterman,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους Ł. Piebiak και B. Majczyna, καθώς και από την J. Sawicka,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους J. Tomkin, H. Krämer, B. Martenczuk και R. Troosters καθώς και από την K. Banks,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Ιουνίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκτελέσεως, στην Ιρλανδία, ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης τα οποία έχουν εκδώσει πολωνικά δικαστήρια κατά του LM (στο εξής: εκζητούμενος).

Το νομικό πλαίσιο

Η Συνθήκη ΕΕ

- 3 Το άρθρο 7 ΣΕΕ προβλέπει τα εξής:

«1. Το Συμβούλιο δύναται, βάσει αιτιολογημένης προτάσεως του ενός τρίτου των κρατών μελών, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αποφασίζοντας με την πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων των μελών του και κατόπιν της έγκρισης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να διαπιστώσει την ύπαρξη σαφούς κινδύνου σοβαρής παραβίασης από κράτος μέλος των αξιών του άρθρου 2. Το Συμβούλιο, προτού προβεί στη διαπίστωση αυτή, ακούει το εν λόγω κράτος μέλος και δύναται, αποφασίζοντας με την ίδια διαδικασία, να του απευθύνει συστάσεις.

Το Συμβούλιο επαληθεύει τακτικά ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι που οδήγησαν στη διαπίστωση αυτή.

2. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση του ενός τρίτου των κρατών μελών ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και αφού λάβει την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δύναται να διαπιστώσει την ύπαρξη σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος των αξιών του άρθρου 2, αφού καλέσει το εν λόγω κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

3. Εφόσον γίνει η αναφερόμενη στην παράγραφο 2 διαπίστωση, το Συμβούλιο δύναται να αποφασίζει, με ειδική πλειοψηφία, την αναστολή ορισμένων δικαιωμάτων τα οποία απορρέουν από την εφαρμογή των Συνθηκών ως προς το εν λόγω κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων ψήφου του αντιπροσώπου της κυβέρνησης αυτού του κράτους μέλους στο Συμβούλιο. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη τις πιθανές συνέπειες μιας τέτοιας αναστολής στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις φυσικών και νομικών προσώπων.

Οι υποχρεώσεις του εν λόγω κράτους μέλους, δυνάμει των Συνθηκών, εξακολουθούν, εντούτοις, να δεσμεύουν αυτό το κράτος μέλος.

[...]»

Ο Χάρτης

- 4 Ο τίτλος VI του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), με τίτλο «Δικαιοσύνη», περιλαμβάνει το άρθρο 47, το οποίο επιγράφεται «Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου» και ορίζει τα εξής:

«Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικασθεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός εύλογης προθεσμίας, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευέται δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του.

[...]»

- 5 Στις επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (ΕΕ 2007, C 303, σ. 17) αναφέρεται, όσον αφορά το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, ότι η διάταξη αυτή αντιστοιχεί στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ).

- 6 Το άρθρο 48 του Χάρτη, με τίτλο «Τεκμήριο αθωότητας και δικαιώματα της υπεράσπισης», προβλέπει τα εξής:

«1. Κάθε κατηγορούμενος τεκμαίρεται ότι είναι αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του σύμφωνα με τον νόμο.

2. Διασφαλίζεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων της υπεράσπισης σε κάθε κατηγορούμενο.»

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584

- 7 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 8, 10 και 12 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχουν ως εξής:

«(5) [...] ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς τον σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης, επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. [...]

- (6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως "ακρογωνιαίος λίθος" της δικαστικής συνεργασίας.
- (7) Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί επί τη βάση της ευρωπαϊκής σύμβασης εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργώντας μονομερώς, και συνεπώς, λόγω της διάστασης και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 [ΕΕ] και στο άρθρο 5 [ΕΚ]. Σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (8) Οι αποφάσεις για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να υπόκεινται σε επαρκή έλεγχο, πράγμα που σημαίνει ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο συνελήφθη το [εκ]ζητούμενο πρόσωπο θα πρέπει να αποφασίζει σχετικά με την παράδοσή του.

[...]

- (10) Ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βασίζεται σε υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών. Η εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού δύναται να ανασταλεί μόνον στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος των αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, [ΕΕ νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 2 ΣΕΕ], η οποία διαπιστώνεται από το Συμβούλιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, [ΕΕ νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 7, παράγραφος 2, ΣΕΕ] με τις συνέπειες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου [νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 7, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ].

[...]

- (12) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 [ΕΕ] και εκφράζονται στον Χάρτη [...], ιδίως δε στο κεφάλαιο VI αυτού. Καμία από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να απαγορεύει την άρνηση παράδοσης προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εφόσον αντικειμενικά στοιχεία δείχνουν ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται προς το σκοπό της δίωξης ή τιμωρίας προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων ή του γενετήσιου προσανατολισμού τους ή ότι η θέση του προσώπου αυτού μπορεί να επιδεινωθεί για οποιονδήποτε από τους προαναφερόμενους λόγους.

[...]»

- 8 Το άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο επιγράφεται «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», προβλέπει τα εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΕΕ].»

- 9 Τα άρθρα 3, 4 και 4α της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου παραθέτουν τους λόγους υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- 10 Το άρθρο 7 της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου, με τίτλο «Προσφυγή στην κεντρική αρχή», προβλέπει τα εξής:

«1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίσει μια κεντρική αρχή ή, εφόσον η έννομη τάξη του το προβλέπει, κεντρικές αρχές για να επικουρούν τις αρμόδιες δικαστικές αρχές.

2. Ένα κράτος μέλος δύναται, εάν είναι αναγκαίο λόγω της οργάνωσης του εσωτερικού δικαστικού του συστήματος, να αναθέτει στην ή στις κεντρικές αρχές του τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης καθώς και κάθε επίσημη αλληλογραφία που την ή τις αφορά.

Το κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση των δυνατοτήτων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο γνωστοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, τις πληροφορίες σχετικά με την ή τις κεντρικές αρχές που έχει ορίσει. Τα στοιχεία αυτά δεσμεύουν όλες τις αρχές του κράτους μέλους έκδοσης.»

- 11 Το άρθρο 15 της αποφάσεως-πλαισίου, με τίτλο «Απόφαση για την παράδοση», προβλέπει τα εξής:

«1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου.

2. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάσθηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17.

[...]»

Το ιρλανδικό δίκαιο

- 12 Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 μεταφέρθηκε στην ιρλανδική έννομη τάξη με το τον European Arrest Warrant Act 2003 (νόμο του 2003 περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης) (στο εξής: νόμος του 2003).
- 13 Το άρθρο 37, παράγραφος 1, του νόμου του 2003 περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης προβλέπει τα εξής:

«Πρόσωπο δεν θα παραδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου εάν:

(α) η παράδοσή του/της θα ήταν ασύμβατη με τις υποχρεώσεις του κράτους δυνάμει:

- (i) της [ΕΣΔΑ], ή
(ii) των πρωτοκόλλων της [ΕΣΔΑ]

(β) η παράδοσή του/της θα συνιστούσε παράβαση οποιασδήποτε διατάξεως του Συντάγματος [...].»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 14 Την 1η Φεβρουαρίου 2012, την 4η Ιουνίου 2012 και την 26η Σεπτεμβρίου 2013, τα πολωνικά δικαστήρια εξέδωσαν τρία ευρωπαϊκά εντάλματα συλλήψεως (στο εξής: ΕΕΣ) κατά του LM, με σκοπό τη σύλληψη και την παράδοσή του στις πολωνικές αρχές προκειμένου να του ασκηθούν ποινικές διώξεις, ιδίως για παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών.
- 15 Στις 5 Μαΐου 2017, ο εκζητούμενος συνελήφθη στην Ιρλανδία δυνάμει των ανωτέρω ΕΕΣ και προσήχθη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ήτοι του High Court (ανώτερου δικαστηρίου, Ιρλανδία). Ο εκζητούμενος πληροφόρησε το δικαστήριο αυτό ότι δεν συγκατατίθεται στην παράδοσή του στις πολωνικές δικαστικές αρχές και τέθηκε υπό κράτηση εν αναμονή απόφασεως περί της παραδόσεώς του στις αρχές αυτές.
- 16 Ο εκζητούμενος αντιτάχθηκε στην παράδοσή του προβάλλοντας ότι αυτή θα τον εξέθετε σε πραγματικό κίνδυνο κατάφωρης στερήσεως δικαστικής προστασίας, κατά παράβαση του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ. Συναφώς, ο εκζητούμενος προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι οι πρόσφατες νομοθετικές μεταρρυθμίσεις του δικαστικού συστήματος στη Δημοκρατία της Πολωνίας του στερούν το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη. Κατά τον εκζητούμενο, οι εν λόγω μεταρρυθμίσεις υπονομεύουν ουσιαδώς τη βάση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ της αρχής που εκδίδει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και της αρχής που εκτελεί το εν λόγω ένταλμα, με αποτέλεσμα να πλήττεται η λειτουργία του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 17 Ο εκζητούμενος βασίζεται ιδίως στην αιτιολογημένη πρόταση της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2017 που υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με το κράτος δικαίου στην Πολωνία [COM(2017) 835 τελικό] (στο εξής: αιτιολογημένη πρόταση), καθώς και στα έγγραφα τα οποία μνημονεύονται στην εν λόγω πρόταση.
- 18 Στην αιτιολογημένη πρότασή της, η Επιτροπή εκθέτει αναλυτικώς, καταρχάς, το πλαίσιο και το ιστορικό των νομοθετικών μεταρρυθμίσεων, στη συνέχεια εξετάζει δύο συγκεκριμένα ζητήματα που εγείρουν ανησυχίες, ήτοι, αφενός, την έλλειψη ανεξάρτητου και αμερόληπτου συνταγματικού ελέγχου, και αφετέρου, τον κίνδυνο υπονομεύσεως της ανεξαρτησίας των δικαστηρίων και, τέλος, καλεί το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διαπιστώσει την ύπαρξη σαφούς κινδύνου σοβαρής παραβιάσεως από τη Δημοκρατία της Πολωνίας των αξιών που μνημονεύονται στο άρθρο 2 ΣΕΕ και να διατυπώσει τις δέουσες συστάσεις προς το εν λόγω κράτος μέλος.
- 19 Εκ παραλλήλου, η αιτιολογημένη πρόταση επαναλαμβάνει τις διαπιστώσεις της Επιτροπής για τη Δημοκρατία μέσω του Δικαίου του Συμβουλίου της Ευρώπης όσον αφορά την κατάσταση στη Δημοκρατία της Πολωνίας και τις επιπτώσεις των πρόσφατων νομοθετικών μεταρρυθμίσεων στο δικαστικό σύστημα του εν λόγω κράτους μέλους.
- 20 Τέλος, η αιτιολογημένη πρόταση καταγράφει τις σοβαρές ανησυχίες που εκφράστηκαν, κατά την περίοδο πριν από την έκδοση της προτάσεως, από πολλούς διεθνείς και ευρωπαϊκούς θεσμούς και οργανισμούς, όπως την επιτροπή των δικαιωμάτων του ανθρώπου των Ηνωμένων Εθνών, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το ευρωπαϊκό δίκτυο δικαστικών συμβουλίων, καθώς και, σε εθνικό επίπεδο, το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία), το Trybunał Konstytucyjny (Συνταγματικό Δικαστήριο, Πολωνία), τον Rzecznik Praw Obywatelskich (Συνήγορο του Πολίτη, Πολωνία), το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο, Πολωνία) και ενώσεις δικαστών και δικηγόρων.
- 21 Βάσει των πληροφοριών που περιέχονται στην αιτιολογημένη πρόταση και των διαπιστώσεων της Επιτροπής για τη Δημοκρατία μέσω του Δικαίου του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με την κατάσταση στη Δημοκρατία της Πολωνίας και τις επιπτώσεις των πρόσφατων νομοθετικών μεταρρυθμίσεων στο δικαστικό σύστημα του εν λόγω κράτους μέλους, το αιτούν δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, λόγω των σωρευτικών αποτελεσμάτων των νομοθετικών

μεταρρυθμίσεων που έχουν λάβει χώρα από το 2015 στη Δημοκρατία της Πολωνίας, ιδίως όσον αφορά το Trybunał Konstytucyjny (Συνταγματικό Δικαστήριο), το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο), το Εθνικό Συμβούλιο Δικαιοσύνης, την οργάνωση των δικαστηρίων, την Εθνική Σχολή Δικαστηρίων και την Εισαγγελία, το εν λόγω κράτος μέλος έχει καταφέρει πλήγμα στο κράτος δικαίου. Το εν λόγω συμπέρασμα του αιτούντος δικαστηρίου βασίζεται στη διαπίστωση ότι έχουν μεσολαβήσει σημαντικότερες εξελίξεις, όπως:

- η τροποποίηση του συνταγματικώς κατοχυρωμένου ρόλου του Εθνικού Συμβουλίου Δικαιοσύνης να προασπίζεται την ανεξαρτησία των δικαστηρίων, σε συνδυασμό με τους παράνομους διορισμούς στο Trybunał Konstytucyjny (Συνταγματικό Δικαστήριο) από την Πολωνική Κυβέρνηση και με την άρνηση της τελευταίας να δημοσιεύσει ορισμένες αποφάσεις·
 - το γεγονός ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης είναι πλέον ο γενικός εισαγγελέας, ότι έχει πλέον την εξουσία να ασκεί ενεργό ρόλο στις ποινικές διώξεις, και ότι ασκεί πειθαρχική εξουσία έναντι των προέδρων των δικαστηρίων, στοιχείο που λειτουργεί ενδεχομένως εκφοβιστικά για τους τελευταίους, με αποτέλεσμα να επηρεάζεται σοβαρά η ορθή απονομή της δικαιοσύνης·
 - το γεγονός ότι το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) επηρεάζεται από τις αναγκαστικές συνταξιοδοτήσεις και από τους διορισμούς που πρόκειται να γίνουν, και το γεγονός ότι θα κυριαρχήσουν στη νέα σύνθεση του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου οι πολιτικοί διορισμοί, και
 - το γεγονός ότι η ακεραιότητα και η αποτελεσματικότητα του Trybunał Konstytucyjny (Συνταγματικού Δικαστηρίου) έχουν σοβαρά διαταραχθεί, καθώς δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι οι νόμοι στην Πολωνία θα συνάδουν προς το Πολωνικό Σύνταγμα, στοιχείο που αρκεί αφ' εαυτού για να επηρεάσει σημαντικά το σύνολο του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης.
- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, καθόσον οι «ευρείες και ανεξέλεγκτες» εξουσίες του δικαστικού συστήματος στη Δημοκρατία της Πολωνίας δεν συνάδουν προς εκείνες που προβλέπονται σε ένα δημοκρατικό κράτος διεπόμενο από την αρχή του κράτους δικαίου, υφίσταται πραγματικός κίνδυνος ο εκζητούμενος να υποστεί αυθαιρεσίες κατά τη διάρκεια της δίκης του στο κράτος μέλος που εξέδωσε τα εντάλματα. Επομένως, η παράδοση του εκζητούμενου θα είχε ως συνέπεια την προσβολή των δικαιωμάτων του που απορρέουν από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να μην πραγματοποιηθεί, δυνάμει του ιρλανδικού δικαίου και του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, εξεταζόμενου σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 10 της εν λόγω αποφάσεως.
- 23 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, στην απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru (C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), το Δικαστήριο έκρινε, σχετικά με παράδοση ικανή να οδηγήσει σε παράβαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ, ότι, αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως διαπιστώσει γενικευμένες ή συστημικές πλημμέλειες σχετικά με τα μέτρα προστασίας στο κράτος μέλος εκδόσεως, θα πρέπει να εκτιμήσει, με συγκεκριμένο και ακριβή τρόπο, εάν συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το εκζητούμενο πρόσωπο θα διατρέξει τον κίνδυνο να υποστεί στο εν λόγω κράτος μέλος απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, επίσης, ότι στην απόφαση αυτή το Δικαστήριο καθιέρωσε μια διαδικασία δύο σταδίων που θα πρέπει να εφαρμόζεται από τις δικαστικές αρχές εκτελέσεως σε παρόμοιες περιπτώσεις. Κατά το αιτούν δικαστήριο, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να διαπιστώσει εάν υπάρχουν γενικευμένες ή συστημικές πλημμέλειες στην δικαστική προστασία που παρέχεται στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος και, εν συνεχεία, να ζητεί από την αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους αυτού κάθε συμπληρωματική πληροφορία που είναι αναγκαία αναφορικά με τη δικαστική προστασία του εκζητούμενου προσώπου.
- 24 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν, οσάκις η δικαστική αρχή εκτελέσεως διαπιστώνει ότι η κοινή αξία του κράτους δικαίου, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, έχει παραβιαστεί από το κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα, και ότι η εν λόγω συστημική παραβίαση του κράτους δικαίου συνιστά,

ως εκ της φύσεώς της, θεμελιώδες ελάττωμα του δικαστικού συστήματος, η απαίτηση να εκτιμάται, με συγκεκριμένο και ακριβή τρόπο, σύμφωνα με την απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, *Aranyosi και Căldăraru* (C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), η συνδρομή σοβαρών και αποδεδειγμένων λόγων προκειμένου να θεωρηθεί ότι ο εκζητούμενος θα διατρέξει τον κίνδυνο προσβολής του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, συνεχίζει να ισχύει ή, υπό παρόμοιες περιστάσεις, δύναται κάλλιστα να θεωρηθεί ότι ουδόλως θα μπορούσε να παρασχεθεί οποιοδήποτε ειδικό εχέγγυο περί δίκαιης δίκης για το εν λόγω πρόσωπο, δεδομένης της συστημικής φύσεως της παραβίασεως του κράτους δικαίου, με αποτέλεσμα να μην πρέπει να θεωρείται υποχρεωμένη η δικαστική αρχή εκτελέσεως να αποδείξει τη συνδρομή τέτοιων λόγων.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το High Court (ανώτερο δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1. Παρά τα συμπεράσματα του Δικαστηρίου στην απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, *Aranyosi και Căldăraru* (C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), όταν ένα εθνικό δικαστήριο διαπιστώνει ότι υπάρχουν πειστικά αποδεικτικά στοιχεία ως προς το ότι η κατάσταση στο κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα είναι ασύμβατη με το θεμελιώδες δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, επειδή καθεαυτό το δικαστικό σύστημα σε αυτό το κράτος μέλος δεν λειτουργεί πλέον σύμφωνα με την αρχή του κράτους δικαίου, οφείλει η δικαστική αρχή εκτελέσεως να εκτιμήσει, με συγκεκριμένο και ακριβή τρόπο, σε ποιο μέτρο ο εκζητούμενος θα εκτεθεί στον κίνδυνο μη δίκαιης δίκης όταν η δίκη του θα διεξαχθεί εντός ενός συστήματος που δεν λειτουργεί πλέον στο πλαίσιο της αρχής του κράτους δικαίου;

2. Αν το εφαρμοστέο κριτήριο απαιτεί ειδική αξιολόγηση του πραγματικού κινδύνου κατάφωρης στερήσεως δικαστικής προστασίας τον οποίο διατρέχει το εκζητούμενο πρόσωπο και αν το εθνικό δικαστήριο έχει συναγάγει ότι υφίσταται συστημική παραβίαση του κράτους δικαίου, οφείλει το εθνικό δικαστήριο, ως δικαστική αρχή εκτελέσεως, να ζητήσει από τη δικαστική αρχή εκδόσεως οποιαδήποτε πρόσθετη πληροφορία που θα του ήταν αναγκαία για αποκλείσει την ύπαρξη κινδύνου εκθέσεως σε μη δίκαιη δίκη και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιες εγγυήσεις δίκαιης δίκης θα απαιτούνταν;»

Επί της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας

26 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

27 Προς στήριξη του αιτήματος αυτού, το αιτούν δικαστήριο επικαλέστηκε, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι ο εκζητούμενος στερείται επί του παρόντος την ελευθερία του εν αναμονή της αποφάσεως αναφορικά με την παράδοσή του στις πολωνικές αρχές, και το γεγονός ότι η απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα θα είναι καθοριστική για την έκδοση αυτής της αποφάσεως.

28 Συναφώς, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, η οποία με τη σειρά της αφορά τους τομείς που μνημονεύονται στον τίτλο V του τρίτου μέρους της ΣΛΕΕ περί χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά συνέπεια, η εν λόγω αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δύναται να εξεταστεί με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.

29 Δεύτερον, όσον αφορά το κριτήριο του επείγοντος, πρέπει, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης στερείται επί του παρόντος την ελευθερία του και ότι η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης. Εξάλλου, η κατάσταση του ενδιαφερομένου πρέπει να εκτιμάται όπως

αυτή εμφανίζεται κατά την ημερομηνία εξετάσεως του αιτήματος για υπαγωγή της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στην επείγουσα διαδικασία (απόφαση της 10ης Αυγούστου 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, σκέψη 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 30 Εν προκειμένω, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι, κατά τον κρίσιμο χρόνο, ο εκζητούμενος είχε στερηθεί την ελευθερία του. Αφετέρου, η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την έκβαση της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεδομένου ότι το μέτρο της κρατήσεώς του διατάχθηκε, σύμφωνα με τις διευκρινίσεις που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο, στο πλαίσιο της εκτελέσεως των επίμαχων ΕΕΣ.
- 31 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, στις 12 Απριλίου 2018, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να δεχθεί το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου να εξετάσει την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 32 Επίσης, αποφασίστηκε η παραπομπή της υποθέσεως στο Δικαστήριο προκειμένου αυτή να ανατεθεί στο τμήμα μείζονος συνθέσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 33 Προκαταρκτικώς, από το σκεπτικό της διατάξεως περί παραπομπής, καθώς και από τη μνεία της αποφάσεως της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru (C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), που γίνεται στο πρώτο ερώτημα, προκύπτει ότι τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η δικαστική αρχή εκτελέσεως δύναται να μην εκτελέσει, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, λόγω του κινδύνου προσβολής, σε περίπτωση παραδόσεως του εκζητούμενου προσώπου στην εκδούσα το ένταλμα δικαστική αρχή, του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη ενώπιον ανεξάρτητου δικαστηρίου, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, και το οποίο, όπως προκύπτει από τη σκέψη 5 της παρούσας αποφάσεως, αντιστοιχεί στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη.
- 34 Επομένως, με τα δύο υποβληθέντα ερωτήματα που πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί εάν το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 έχει την έννοια ότι, εφόσον η δικαστική αρχή εκτελέσεως που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως για την άσκηση ποινικών διώξεων έχει στη διάθεσή της στοιχεία, όπως αυτά που περιλαμβάνονται σε αιτιολογημένη πρόταση της Επιτροπής η οποία διατυπώθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, ΣΕΕ, τα οποία συντείνουν στην ύπαρξη πραγματικού κινδύνου προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, λόγω συστημικών ή γενικευμένων πλαίσιο όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους που εξέδωσε το ένταλμα, η εν λόγω δικαστική αρχή οφείλει να διερευνά, με συγκεκριμένο και ακριβή τρόπο, εάν συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το οικείο πρόσωπο θα διατρέξει τέτοιο κίνδυνο σε περίπτωση παραδόσεώς του στο επίμαχο κράτος μέλος. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί τέτοιου είδους έλεγχος.
- 35 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα, πρέπει να υπομνησθεί ότι το δίκαιο της Ένωσης εδράζεται στη θεμελιώδη παραδοχή ότι κάθε κράτος μέλος αποδέχεται από κοινού με τα λοιπά κράτη μέλη, και αναγνωρίζει ότι τα εν λόγω κράτη αποδέχονται από κοινού με αυτό, μια σειρά κοινών αξιών επί των οποίων στηρίζεται η Ένωση, όπως διευκρινίζει το άρθρο 2 ΣΕΕ. Η παραδοχή αυτή συνεπάγεται και δικαιολογεί την ύπαρξη αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών ως προς την αναγνώριση των εν λόγω αξιών και, επομένως, ως προς την τήρηση του δικαίου της Ένωσης που υλοποιεί τις αξίες αυτές (απόφαση της 6ης Μαρτίου 2018, Achmea, C-284/16, EU:C:2018:158, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 36 Τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία εδράζεται με τη σειρά της στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών αυτών (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 10ης Αυγούστου 2017, *Tyrikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, σκέψη 49 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης, καθώς καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Ειδικότερα, η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, ιδίως όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, επιβάλλει σε καθένα από τα κράτη μέλη να δέχεται, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, ότι όλα τα λοιπά κράτη μέλη τηρούν το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, ότι σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα που είναι αναγνωρισμένα από το δίκαιο αυτό (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016, *Poltorak*, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, σκέψη 26 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 37 Ειδικότερα, τα κράτη μέλη, όταν θέτουν σε εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης, είναι δυνατό να υποχρεωθούν, δυνάμει του δικαίου αυτού, να θεωρήσουν δεδομένο τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων από τα λοιπά κράτη μέλη, με αποτέλεσμα να μην έχουν τη δυνατότητα όχι μόνο να απαιτήσουν από κάποιο άλλο κράτος μέλος να εφαρμόσει εθνικό επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων υψηλότερο από το επίπεδο προστασίας που εγγυάται το δίκαιο της Ένωσης, αλλά επίσης, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, να ελέγχουν αν το άλλο κράτος μέλος έχει πράγματι σεβαστεί, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνει η Ένωση [γνωμοδότηση 2/13 (Προσχώρηση της Ένωσης στην ΕΣΔΑ), της 18ης Δεκεμβρίου 2014, EU:C:2014:2454, σκέψη 192].
- 38 Από την αιτιολογική σκέψη 6 της αποφάσεως-πλαisiού προκύπτει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως το οποίο αυτή προβλέπει αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως.
- 39 Όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, αυτής, καθώς και από τις αιτιολογικές της σκέψεις 5 και 7, η απόφαση-πλαίσιο έχει ως αντικείμενο την αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως, το οποίο βασιζόταν στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957, με σύστημα παραδόσεως, μεταξύ δικαστικών αρχών, των καταδικασθέντων ή υπόπτων, προς εκτέλεση αποφάσεων ή άσκηση διώξεων, σύστημα το οποίο εδράζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016, *Kovalkovas*, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 40 Επομένως, η απόφαση-πλαίσιο κατατείνει, μέσω της καθιερώσεως ενός νέου, απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παραδόσεως των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού τον οποίο έχει θέσει η Ένωση, να καταστεί δηλαδή αυτή ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης επί τη βάση του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016, *Poltorak*, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 41 Στον ρυθμιζόμενο από την απόφαση-πλαίσιο τομέα, η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία αποτελεί, όπως προκύπτει ειδικότερα από την αιτιολογική σκέψη 6 της αποφάσεως-πλαisiού, τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, εκδηλώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού αυτής, κατά το οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και σύμφωνα με τις διατάξεις της ίδιας αποφάσεως-πλαisiού. Επομένως, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως μπορούν να αρνούνται την εκτέλεση τέτοιου εντάλματος μόνο στις εξαντλητικώς προβλεπόμενες από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 περιπτώσεις μη εκτελέσεως, η δε εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορεί να εξαρτάται μόνον από τη συνδρομή κάποιας από τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται περιοριστικώς στο άρθρο 5 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού. Συνεπώς, ενώ η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως συνιστά τον κανόνα, η άρνηση εκτελέσεως έχει

- προβλεφθεί ως εξαίρεση, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 10ης Αυγούστου 2017, *Turikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, σκέψεις 49 και 50 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 42 Συγκεκριμένα, η απόφαση-πλαίσιο καθορίζει ρητώς τους λόγους υποχρεωτικής μη εκτελέσεως (άρθρο 3) και τους λόγους προαιρετικής μη εκτελέσεως (άρθρα 4 και 4α) του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, καθώς και τις εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις (άρθρο 5) (βλ. απόφαση της 10ης Αυγούστου 2017, *Turikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, σκέψη 51).
- 43 Γεγονός πάντως είναι ότι το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι χωρούν περιορισμοί των αρχών της αμοιβαίας αναγνώρισεως και της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών «υπό εξαιρετικές περιστάσεις» (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, *Aranyosi και Căldăraru*, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 82 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 44 Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τη δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να διακόψει τη διαδικασία παραδόσεως που έχει καθιερώσει η απόφαση-πλαίσιο αυτή, όταν η παράδοση αυτή ενδέχεται να συνεπάγεται απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση του εκζητουμένου, υπό την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, *Aranyosi και Căldăraru*, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 104).
- 45 Προς τούτο, το Δικαστήριο στηρίχθηκε, αφενός, στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου αυτής, το οποίο προβλέπει ότι η απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρεώσεως σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στα άρθρα 2 και 6 ΣΕΕ και, αφετέρου, στον απόλυτο χαρακτήρα του θεμελιώδους δικαιώματος που κατοχυρώνει το άρθρο 4 του Χάρτη (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, *Aranyosi και Căldăraru*, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψεις 83 και 85).
- 46 Εν προκειμένω, βασιζόμενος στην αιτιολογημένη πρόταση και στα έγγραφα των οποίων γίνεται μνεία στην πρόταση αυτή, ο εκζητούμενος αντιτάχθηκε στην παράδοσή του στις πολωνικές δικαστικές αρχές προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι η παράδοσή του θα τον εξέθετε σε πραγματικό κίνδυνο κατάφωρης στερήσεως δικαστικής προστασίας λόγω της ελλείψεως ανεξαρτησίας των δικαστηρίων του κράτους μέλους που εξέδωσε τα εντάλματα, απορρέουσας από την εφαρμογή των πρόσφατων νομοθετικών μεταρρυθμίσεων του δικαστικού συστήματος στο εν λόγω κράτος μέλος.
- 47 Επομένως, πρέπει καταρχάς να διερευνηθεί εάν, όπως ακριβώς συμβαίνει με κάθε πραγματικό κίνδυνο παραβάσεως του άρθρου 4 του Χάρτη, ο πραγματικός κίνδυνος προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος του οικείου προσώπου σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, ως εκ τούτου, προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, επιτρέπει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως την άρνηση εκτελέσεως, κατ' εξαίρεση, ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584.
- 48 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι η απαίτηση περί ανεξαρτησίας των δικαστών αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, το οποίο είναι κεφαλαιώδους σημασίας για τη διασφάλιση της προστασίας του συνόλου των δικαιωμάτων που οι πολίτες απολαμβάνουν βάσει του δικαίου της Ένωσης και για την προάσπιση των κοινών αξιών των κρατών μελών που μνημονεύονται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, ιδίως δε της αξίας του κράτους δικαίου.

- 49 Πράγματι, η Ένωση συνιστά Ένωση δικαίου στο πλαίσιο της οποίας οι ιδιώτες έχουν το δικαίωμα να αμφισβητήσουν δικαστικώς τη νομιμότητα κάθε αποφάσεως ή άλλης εθνικής ρυθμίσεως σχετικής με την έναντί τους εφαρμογή μιας πράξεως της Ένωσης (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 50 Κατά το άρθρο 19 ΣΕΕ, το οποίο συγκεκριμενοποιεί την αξία του κράτους δικαίου που μνημονεύεται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, στα εθνικά δικαστήρια και στο Δικαστήριο εναπόκειται η διασφάλιση της πλήρους εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης στο σύνολο των κρατών μελών και της ένδικης προστασίας των δικαιωμάτων που οι πολίτες αντλούν από το δίκαιο αυτό (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και της 6ης Μαρτίου 2018, Achmea, C-284/16, EU:C:2018:158, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 51 Η ύπαρξη καθεαυτή αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου αποσκοπώντας στη διασφάλιση της τηρήσεως των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ύπαρξη κράτους δικαίου (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 52 Επομένως, κάθε κράτος μέλος οφείλει να διασφαλίζει ότι τα όργανα που εντάσσονται, ως «δικαστήρια», υπό την έννοια του δικαίου της Ένωσης, στο εθνικό σύστημα ενδίκων βοηθημάτων στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις περί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψη 37).
- 53 Για τη διασφάλιση της προστασίας αυτής, η διαφύλαξη της ανεξαρτησίας ενός τέτοιου οργάνου έχει πρωταρχική σημασία, όπως επιβεβαιώνεται και από το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, το οποίο ανάγει την πρόσβαση σε «ανεξάρτητο» δικαστήριο σε μία από τις απαιτήσεις που συνδέονται με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψη 41).
- 54 Ειδικότερα, η ανεξαρτησία των εθνικών δικαστηρίων είναι κεφαλαιώδους σημασίας για την ορθή λειτουργία του συστήματος δικαστικής συνεργασίας το οποίο ενσαρκώνει ο μηχανισμός προδικαστικής παραπομπής του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο μηχανισμός αυτός δύναται να ενεργοποιηθεί μόνο από επιφορτισμένο με την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης όργανο το οποίο ανταποκρίνεται, μεταξύ άλλων, στο προαναφερθέν κριτήριο της ανεξαρτησίας (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψη 43).
- 55 Καθόσον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 40 της παρούσας αποφάσεως, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 αποσκοπεί στη θέσπιση ενός απλουστευμένου συστήματος άμεσης παραδόσεως μεταξύ των «δικαστικών αρχών» προκειμένου να εξασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η προάσπιση της ανεξαρτησίας των εν λόγω αρχών είναι επίσης υψίστης σημασίας στο πλαίσιο του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 56 Ειδικότερα, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 βασίζεται στην αρχή κατά την οποία οι σχετικές με το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αποφάσεις περιβάλλονται όλες τις εγγυήσεις που προσιδιάζουν σε τέτοιου είδους αποφάσεις, ιδίως δε τις εγγυήσεις εκείνες οι οποίες απορρέουν από τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις νομικές αρχές για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να λαμβάνεται από δικαστική αρχή όχι μόνον η απόφαση περί εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, αλλά και εκείνη που αφορά την έκδοση ενός τέτοιου εντάλματος, ούτως ώστε κάθε διαδικασία παραδόσεως μεταξύ

κρατών μελών προβλεπόμενη από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 να διεξάγεται υπό δικαστικό έλεγχο (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 57 Κατά τα λοιπά, πρέπει να επισημανθεί ότι, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας ασκήσεως δίωξης ή επιβολής ποινής ή άλλου στερητικού της ελευθερίας μέτρου, ή και στο πλαίσιο της κατ' ουσίαν ποινικής διαδικασίας, οι οποίες ευρίσκονται εκτός του πεδίου εφαρμογής της αποφάσεως-πλαισίου και του δικαίου της Ένωσης, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να έχουν υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως αυτά προβλέπονται από την ΕΣΔΑ ή το εθνικό τους δίκαιο, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και τις εγγυήσεις που απορρέουν από αυτό (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψη 48).
- 58 Ο αυξημένος βαθμός εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών, στον οποίο ερείδεται ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, βασίζεται, επομένως στην παραδοχή ότι τα ποινικά δικαστήρια των λοιπών κρατών μελών τα οποία, μετά την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, οφείλουν να ασκήσουν ποινική δίωξη ή να επιβάλουν ποινή ή μέτρο ασφαλείας στερητικά της ελευθερίας, καθώς και να διεξαγάγουν την κατ' ουσίαν ποινική διαδικασία, πληρούν τις προδιαγραφές αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονται η ανεξαρτησία και η αμεροληψία των δικαστηρίων.
- 59 Επομένως, η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου να υποστεί το πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, σε περίπτωση παραδόσεώς του στην εκδούσα το ένταλμα δικαστική αρχή, προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματός του σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, κατά συνέπεια, προσβολή της ουσίας του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, το οποίο εγγυάται το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, επιτρέπει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως την άρνηση εκτελέσεως, κατ' εξαίρεση, ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584.
- 60 Ως εκ τούτου, εφόσον, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, το πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως επικαλείται, αντιτασσόμενο στην παράδοσή του στην εκδούσα το ένταλμα δικαστική αρχή, την ύπαρξη συστημικών ή, τουλάχιστον, γενικευμένων πλημμελειών που, κατά τη γνώμη του, ενδέχεται να επηρεάσουν την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας στο κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα και, συνεπώς, να πλήξουν την ουσία του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, η δικαστική αρχή εκτελέσεως υποχρεούται να εκτιμήσει την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου το οικείο πρόσωπο να υποστεί προσβολή αυτού του θεμελιώδους δικαιώματος, οσάκις καλείται να αποφασίσει την παράδοσή του ή μη στις αρχές του κράτους μέλους που εξέδωσε το ένταλμα (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 88).
- 61 Προς τον σκοπό αυτόν, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει, σε πρώτο στάδιο, να αξιολογήσει βάσει αντικειμενικών, αξιόπιστων, συγκεκριμένων και δεόντως επικαιροποιημένων στοιχείων σχετικών με τη λειτουργία του δικαστικού συστήματος στο κράτος μέλος το οποίο εξέδωσε το ένταλμα (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 89), την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, κινδύνου που συνδέεται με την έλλειψη ανεξαρτησίας των δικαστηρίων του ως άνω κράτους μέλους λόγω των συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών που χαρακτηρίζουν το δικαστικό του σύστημα. Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην αιτιολογημένη πρόταση που προσφάτως απηύθυνε η Επιτροπή στο Συμβούλιο βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, ΣΕΕ συνιστούν ιδιαιτέρως κρίσιμα στοιχεία για την αξιολόγηση αυτή.
- 62 Τέτοιου είδους αξιολόγηση πρέπει να γίνεται με γνώμονα το επίπεδο προστασίας του θεμελιώδους αυτού δικαιώματος το οποίο εγγυάται το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 88 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 63 Συναφώς, όσον αφορά την απαίτηση περί ανεξαρτησίας των δικαστηρίων που αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο του εν λόγω δικαιώματος, υπενθυμίζεται ότι η συγκεκριμένη απαίτηση είναι άμεσα συνυφασμένη με την αποστολή του δικαστή και έχει δύο πτυχές. Η πρώτη, εξωτερική πτυχή, προϋποθέτει ότι το σχετικό όργανο ασκεί τα καθήκοντά του με πλήρη αυτονομία, χωρίς να υπόκειται σε οποιαδήποτε ιεραρχική σχέση ή σχέση υπαγωγής έναντι οποιουδήποτε φορέα και χωρίς να λαμβάνει εντολές ή οδηγίες οποιασδήποτε προελεύσεως και ότι, ως εκ τούτου, προστατεύεται από εξωτερικές παρεμβάσεις ή πιέσεις οι οποίες θα μπορούσαν να θίξουν την ανεξάρτητη κρίση των μελών του και να επηρεάσουν τις αποφάσεις τους (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 64 Προϋπόθεση για αυτή την αναγκαία ελευθερία σε σχέση με τέτοια εξωτερικά στοιχεία είναι να παρέχονται ορισμένες εγγυήσεις για την προστασία των προσώπων στα οποία έχει ανατεθεί το δικαιοδοτικό έργο, όπως είναι η ισοβιότητα (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η καταβολή στους δικαστές αποδοχών των οποίων το επίπεδο τελεί σε αναλογία με τη σπουδαιότητα των καθηκόντων που ασκούν αποτελεί εγγύηση σύμφυτη με την ανεξαρτησία τους (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψη 45).
- 65 Η δεύτερη πτυχή, εσωτερικής φύσεως, είναι παρεμφερής προς την έννοια της αμεροληψίας και συναρτάται προς την τήρηση ίσων αποστάσεων ως προς τους διαδίκους και τα αντιμαχόμενα συμφέροντά τους σε σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς. Η πτυχή αυτή επιτάσσει την τήρηση αντικειμενικότητας και την απουσία κάθε συμφέροντος από τη λύση της διαφοράς πέραν της αυστηρής εφαρμογής των κανόνων δικαίου (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 66 Αυτές οι εγγυήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας απαιτούν την ύπαρξη κανόνων, ιδίως όσον αφορά τη σύνθεση του οργάνου, τον διορισμό των μελών του, τη διάρκεια της θητείας τους και τους λόγους εξαίρεσης ή παύσης τους, ώστε οι πολίτες να μην έχουν καμία εύλογη αμφιβολία ως προς τη στεγανότητα του εν λόγω οργάνου έναντι των εξωτερικών στοιχείων και ως προς την ουδετερότητά του έναντι των αντιμαχόμενων συμφερόντων. Για να θεωρηθεί ότι η σχετική με την ανεξαρτησία του αιτούντος οργάνου προϋπόθεση πληρούται, η νομολογία απαιτεί, μεταξύ άλλων, να καθορίζονται οι περιπτώσεις ανακλήσεως των μελών του εν λόγω οργάνου με ρητές νομοθετικές διατάξεις (απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2014, TDC, C-222/13, EU:C:2014:2265, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 67 Η προϋπόθεση περί ανεξαρτησίας συνεπάγεται επίσης ότι το πειθαρχικό καθεστώς εκείνων στους οποίους έχει ανατεθεί δικαιοδοτικό έργο πρέπει να περιβάλλεται τις αναγκαίες εγγυήσεις, ώστε να αποφεύγεται κάθε ενδεχόμενο χρήσεως αυτού του καθεστώτος ως συστήματος πολιτικού ελέγχου του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων. Συναφώς, η θέσπιση κανόνων που καθορίζουν ιδίως τις συμπεριφορές οι οποίες συνιστούν πειθαρχικά αδικήματα και τις κυρώσεις που εφαρμόζονται επ' αυτών, κανόνες που προβλέπουν την παρέμβαση ανεξάρτητου οργάνου βάσει διαδικασίας η οποία εγγυάται πλήρως τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στα άρθρα 47 και 48 της του Χάρτη, ιδίως τα δικαιώματα άμυνας, και οι οποίοι παρέχουν τη δυνατότητα προσβολής των αποφάσεων των πειθαρχικών οργάνων ενώπιον των δικαστηρίων, αποτελεί ένα σύνολο βασικών εγγυήσεων για τη διαφύλαξη της ανεξαρτησίας της δικαστικής εξουσίας.
- 68 Εάν, υπό το πρίσμα των απαιτήσεων που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 62 έως 67 της παρούσας αποφάσεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως διαπιστώσει ότι υφίσταται, στο κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα, πραγματικός κίνδυνος προσβολής της ουσίας του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη λόγω συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά τη δικαστική εξουσία του εν λόγω κράτους μέλους, ικανών να υπονομεύσουν την ανεξαρτησία των δικαστηρίων του εν λόγω κράτους, τότε οφείλει, σε δεύτερο στάδιο, να εκτιμήσει, κατά τρόπο συγκεκριμένο και ακριβή, εάν, υπό τις περιστάσεις της εξεταζόμενης περιπτώσεως, συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να

θεωρηθεί ότι, μετά την παράδοσή του στο κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα, ο εκζητούμενος θα διατρέξει τέτοιο κίνδυνο (βλ., κατ' αναλογία, στο πλαίσιο του άρθρου 4 του Χάρτη, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψεις 92 και 94).

- 69 Αυτή η συγκεκριμένη εκτίμηση επιβάλλεται και όταν, όπως εν προκειμένω, αφενός, το κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα έχει αποτελέσει το αντικείμενο αιτιολογημένης προτάσεως της Επιτροπής, διατυπωθείσας βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, ΣΕΕ, προκειμένου το Συμβούλιο να διαπιστώσει την ύπαρξη σαφούς κινδύνου σοβαρής παραβίασεως από το εν λόγω κράτος μέλος των αξιών που μνημονεύονται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, όπως η αξία του κράτους δικαίου, ιδίως λόγω της υπονομεύσεως της ανεξαρτησίας των εθνικών δικαστηρίων, και, αφετέρου, όταν η δικαστική αρχή εκτελέσεως κρίνει ότι διαθέτει, ιδίως βάσει τέτοιας αιτιολογημένης προτάσεως, στοιχεία ικανά να αποδείξουν την ύπαρξη συστημικών πλημμελειών, υπό το πρίσμα των ανωτέρω αξιών, όσον αφορά τη δικαστική εξουσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους.
- 70 Ειδικότερα, από την αιτιολογική σκέψη 10 της αποφάσεως-πλαίσιο προκύπτει ότι η εφαρμογή του μηχανισμού δύναται να ανασταλεί μόνο στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασεως από κράτος μέλος των αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, η οποία διαπιστώνεται από το Συμβούλιο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 2, ΣΕΕ με τις συνέπειες που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου.
- 71 Από καθεαυτό λοιπόν το γράμμα της αιτιολογικής σκέψεως 10 προκύπτει ότι στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εναπόκειται να διαπιστώσει παραβίαση, εντός του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, των αρχών του άρθρου 2 ΣΕΕ, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η αρχή του κράτους δικαίου, προκειμένου να ανασταλεί, όσον αφορά το εν λόγω κράτος μέλος, η εφαρμογή του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 72 Κατά συνέπεια, μόνον αν υπάρχει απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου με την οποία διαπιστώνεται, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, ΣΕΕ, σοβαρή και διαρκής παραβίαση, εντός του κράτους μέλους που εξέδωσε το ένταλμα, των αρχών που εξαγγέλλονται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, όπως αρχές που είναι σύμφυτες με το κράτος δικαίου, και αναστέλλεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο η εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο 2002/584 όσον αφορά το εν λόγω κράτος μέλος, υποχρεούται η δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί αυτομάτως την εκτέλεση κάθε ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος από το επίμαχο κράτος μέλος, χωρίς να υποχρεούται να προβεί σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη εκτίμηση του πραγματικού κινδύνου που διατρέχει το εκζητούμενο πρόσωπο να υποστεί προσβολή της ουσίας του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη.
- 73 Ως εκ τούτου, καθόσον τέτοια απόφαση δεν έχει εκδοθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν δύναται, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, να μην εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδοθέν από κράτος μέλος το οποίο αποτελεί το αντικείμενο αιτιολογημένης προτάσεως υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, ΣΕΕ, παρά μόνο υπό εξαιρετικές περιστάσεις, υπό τις οποίες η αρχή διαπιστώνει, κατόπιν συγκεκριμένης και ακριβούς εκτιμήσεως της εξεταζόμενης περιπτώσεως, ότι συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι ο εκζητούμενος θα διατρέξει, μετά την παράδοσή του στην εκδούσα το ένταλμα δικαστική αρχή, πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός του σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, συνεπώς, της ουσίας του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη.
- 74 Στο πλαίσιο τέτοιας εκτιμήσεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει, μεταξύ άλλων, να εξετάσει σε ποιον βαθμό οι συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες όσον αφορά την ανεξαρτησία των δικαστηρίων του κράτους μέλους που εξέδωσε το ένταλμα, τις οποίες πιστοποιούν τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της, ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο στα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους που είναι αρμόδια για τις διαδικασίες στις οποίες θα υποβληθεί το εκζητούμενο πρόσωπο.

- 75 Εάν προκύψει από τον έλεγχο αυτόν ότι οι ανωτέρω πλημμέλειες είναι ικανές να επηρεάσουν τα δικαστήρια, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει επίσης να αξιολογήσει, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων προβληματισμών που εκφράζει το εκζητούμενο πρόσωπο και των πληροφοριών που αυτό τυχόν προσκομίζει, εάν συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο αυτό θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός του σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, κατά συνέπεια, της ουσίας του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, λαμβανομένης υπόψη της προσωπικής του καταστάσεως, της φύσεως του αδικήματος για το οποίο διώκεται, καθώς και του πραγματικού πλαισίου που αποτέλεσε τη βάση για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 76 Εξάλλου, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, να ζητήσει από την εκδούσα το ένταλμα δικαστική αρχή κάθε συμπληρωματική πληροφορία που κρίνει αναγκαία για την αξιολόγηση της υπάρξεως τέτοιου κινδύνου.
- 77 Στο πλαίσιο ενός τέτοιου διαλόγου μεταξύ της δικαστικής αρχής εκτελέσεως και της εκδούσας το ένταλμα δικαστικής αρχής, η τελευταία δύναται, εφόσον κριθεί αναγκαίο, να προσκομίσει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως κάθε αντικειμενικό στοιχείο σχετικά με τυχόν μεταβολές όσον αφορά τους όρους προστασίας των εγγυήσεων ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης στο κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα, στοιχείο που ενδέχεται να αποκλείει την ύπαρξη αυτού του κινδύνου για το οικείο πρόσωπο.
- 78 Στην περίπτωση που οι πληροφορίες τις οποίες η εκδούσα το ένταλμα δικαστική αρχή, έχοντας εν ανάγκη ζητήσει τη βοήθεια της κεντρικής αρχής ή μίας εκ των κεντρικών αρχών του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, υπό την έννοια του άρθρου 7 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 97), έθεσε υπόψη της δικαστικής αρχής εκτελέσεως δεν πείθουν την τελευταία ότι δεν συντρέχει πραγματικός κίνδυνος το οικείο πρόσωπο να υποστεί, εντός του επίμαχου κράτους μέλους, προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματός του σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, κατά συνέπεια, της ουσίας του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να μην εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που έχει εκδοθεί κατά του συγκεκριμένου προσώπου.
- 79 Κατόπιν των ανωτέρω, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι, εφόσον η δικαστική αρχή εκτελέσεως που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως για την άσκηση ποινικών διώξεων έχει στη διάθεσή της στοιχεία, όπως αυτά που περιλαμβάνονται σε αιτιολογημένη πρόταση της Επιτροπής η οποία διατυπώθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, ΣΕΕ, τα οποία συντείνουν στην ύπαρξη πραγματικού κινδύνου προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, λόγω συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους που εξέδωσε το ένταλμα, η εν λόγω δικαστική αρχή οφείλει να διερευνήσει, με συγκεκριμένο και ακριβή τρόπο, εάν, λαμβανομένης υπόψη της προσωπικής καταστάσεως του προσώπου, της φύσεως του αδικήματος για το οποίο διώκεται, του πραγματικού πλαισίου που αποτέλεσε τη βάση για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, καθώς και των πληροφοριών που προσκόμισε το κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα συλλήψεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της προαναφερθείσας αποφάσεως-πλαisiού, συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το οικείο πρόσωπο θα διατρέξει τέτοιο κίνδυνο σε περίπτωση παραδόσεώς του στο επίμαχο κράτος μέλος.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 80 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαινεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι, εφόσον η δικαστική αρχή εκτελέσεως που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως για την άσκηση ποινικών διώξεων έχει στη διάθεσή της στοιχεία, όπως αυτά που περιλαμβάνονται σε αιτιολογημένη πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία διατυπώθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, ΣΕΕ, τα οποία συντείνουν στην ύπαρξη πραγματικού κινδύνου προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους που εξέδωσε το ένταλμα, η εν λόγω δικαστική αρχή οφείλει να διερευνήσει, με συγκεκριμένο και ακριβή τρόπο, εάν, λαμβανομένης υπόψη της προσωπικής καταστάσεως του προσώπου, της φύσεως του αδικήματος για το οποίο διώκεται, του πραγματικού πλαισίου που αποτέλεσε τη βάση για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως, καθώς και των πληροφοριών που προσκόμισε το κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα σύλληψεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, όπως έχει τροποποιηθεί, συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το οικείο πρόσωπο θα διατρέξει τέτοιο κίνδυνο σε περίπτωση παραδόσεώς του στο επίμαχο κράτος μέλος.

(υπογραφές)